

Grundtvig-arkivet fasc.: 227.

Registreret af: KT d. 1 /12 1957.

Evt. enhedens nr.: XVIII.

1. Titel el. kort indholdsangivelse: H V 1833

Antal sider: 12; 3 pg. læg;
I-III.

"Indledning
Verdens-Historien"

Antal blade: 6.

Format: kvart; 18 x 22½.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): C & I H

7. Ms.' første linie: Overskriftem.

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: mandvoxen dertil.
(Sluttet (?) nederst på siden)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

5. Andre ydre kriterier: Skriften ≠ slutningen af XVI.

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.): Slutmotiv (Genesis) i XVI bliver begyndelsesmotiv i dette udkast. En "Guddom" skabte mennesket i sit billede - se læg I r2 ≠ XVI.

10. Tidl. forskeres skønmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

518A

12. Indholdsregist:

Udkast til indledningen i H V 1833.

Er mennesket en abekat? Nej, vi kan selv skrive vor historie, og ordet adskiller os fra de umælende. Kristendommen forudsætter een menneskeart i slægt med Gud (jf. Genesis, se rubr. 6). Alle sprog kan læres, og kristendommen kan prædikes forståeligt på dem alle. Den højere betragtning af mennesket er ældgammel - spores i alle de berømte folks oldsagn og forbavsende klart i det gamle testamente. Hvorvidt kristendommen "stempler" dette og især Genesis "til en guddommelig Aabenbaring" og selv kundgør et overnaturligt eller blot overordentligt samfund mellem Gud og menneske, skal vi her lade stå videnskabeligt uafgjort som en genstand for tro og tvivl, til forholdet mellem Gud og menneske engang bliver os fuldklart. Men som en urokkelig kendsgerning bevidner kristendommen den mosaiske grundanskuelse, og den forudsætter et fejltrin under udviklingen, idet den udgiver sig for et oprejsningsmiddel til bod for faldet (1). Således bevidner kristendommen den

mosaiske anskuelses rigtighed m.h.t. skabelse og fald. Den ny menneskebane er da en middelvej mellem undergangsretningen og oprejsningskraften: vi er i en krise nu. Universalhistorien lader det være en privatsag, hvor mange der vil agte væddeløbet umagen værd.

Alle tre hovedfolk blev menneskeånden utro. Kristus fandt kun een lærd apostel. Men eet par folk er nok til menneskelivets forplantelse. Ja, i een mand, der overskuer menneskebanen som sin, når skaberen og kristendommen sit mål (af jordklimpen at udlokke et nyt væsen). Vi få, hos hvem synerne vidunderligt gemtes, må betragte menneskemålet sådan og søge at sprede "Øien-Forblindelsen", den åndelige tåge. Et "ordenligt Aande-Pust" må til!

Kristendommens universalhistoriske mål - og dens "Privat-Hensigt"! Man kan have syn for det ene uden at have syn for det andet. Dem, der søger at "løfte sig selv i Haar-Toppen" må vi gøre opmærksom på de "aandelige Natur-Love", som man rent har tabt af syne over de "luftige" (II). - Livets gang gennem de fire aldre. Krisen før alderdommen. Parallelismen mellem slægten og den enkelte. Overgangen til manddommen - middelalderen - vanskelig, og en krise går forud for alderdommen. Enten må nu et af de "dunklere" folk, der har taget del i udviklingen, hæve sig over åndløsheden, eller menneskelivets fortsættelse vil blive indskrænket til enkelte adspredte familier i kristenheden. (Afsluttet?)

Affattelsestid: 1832. Det 4. udkast med denne titel: genoptager slutningsmotiv fra XVI (Genesis' historiske betydning).